

Normes de presentació d'originals.

Cinquena versió

A cura de Francesco Ardolino i Esther Vilar, directors d'*Haidé. Estudis maragallians*

Requisits generals

- La revista *Haidé. Estudis maragallians* publica textos escrits en català, però s'hi acceptaran articles escrits en qualsevol llengua romànica o en anglès, sense excloure a priori altres possibilitats.
- Cal enviar les contribucions a l'adreça electrònica haide@bnc.cat en format doc o rtf abans del 31 de juliol. No es pot garantir la publicació durant l'any en curs dels textos que arribin després d'aquesta data. Els articles s'acompanyaran d'un resum/*abstract* en la llengua original de l'article i en anglès (entre 700 i 1000 caràcters sense espais, com a model); i, també, de les paraules clau / *key words* (entre 4 i 6) en els idiomes respectius i del títol en anglès.
- Els arxius complementaris (imatges, gràfics, taules, etc.) s'enviaran a la mateixa adreça electrònica com a document adjunt. Les imatges han de tenir la màxima resolució possible (mínim 300 ppp), en format JPG/TIFF.
- Tots els textos destinats al «Dossier» i a la secció de «Vària» passen per un primer procés d'avaluació per part del Consell de redacció. Els articles acceptats se sotmetran a un segon procés d'avaluació totalment anònim (*double-blind evaluation*). Gestionaran aquesta fase exclusivament la Direcció i la Secretaria. Els avaluadors podran donar el vistiplau per a la publicació del text, demanar que s'hi aportin modificacions o, si cal, rebutjar-lo. Si les opinions dels avaluadors fossin divergents, la decisió final dependria del Consell de redacció.

Articles, entrevistes, notes i altres escrits

- **Extensió:** els textos de la «Vària» i del «Dossier» tindran una extensió mínima de 10.000 caràcters i una màxima de 45.000 (sense espais). Excepcionalment, s'acceptaran altres formats més breus o més llargs. Les altres seccions no tenen límits prefixats.
- **Format text:** la mida de la lletra serà Arial 10, a diferència de les notes a peu de pàgina, les citacions en sagnat de text, etc., que aniran a cos 8. Les remissions a nota a peu de pàgina es posaran després dels signes de puntuació i fora dels parèntesis.
- **Interlineat:** 1,5.
- **Citacions:** les citacions dins el text que siguin més curtes de tres línies s'obriran i tancaran amb cometes angulars («...»). En cas que hi hagi una citació interna a una altra, es faran servir les cometes altes (“...”). Les paraules estrangeres aniran en lletra cursiva. Tanmateix, la revista s'adaptarà, quan calgui, a la tradició ortotipogràfica de la llengua de redacció de l'article.

Altres advertències

La publicació dels «Criteris de transcripció per a les obres maragallianes» va representar un punt d'inflexió metodològic en el tractament dels textos modernistes, i l'aparició del primer volum de l'edició crítica de les *Obres completes* de Joan Maragall en proposen una versió ampliada i actualitzada. El valor funcional d'aquesta contribució no passa per una imposició dogmàtica dels seus principis, sinó per acollir-ne la lògica, estendre'ls a les edicions d'altres autors prefabrians i fer-ne, en cada cas, les modificacions que escaiguin. Pel que fa a *Haidé*, es manté l'eliminació sistemàtica, en la reproducció de qualsevol text en català, dels signes d'interrogació i d'admiració d'obertura. Ara bé, hi ha altres característiques ortotipogràfiques –la majoria de les quals depenen del format i de l'aspecte estilístic de les planes de la revista– que cal respectar:

– Les versaletes s'empren només en els títols dels articles. Les sigles, els números romans per indicar els segles, etc. han d'anar en majúscula.

– El guió per marcar els incisos no serà el llarg (—) sinó el mitjà (–), corresponent al codi U+2013 en el sistema Unicode. El guió de tancament desapareix sempre davant del punt.

– La separació de versos es marca amb una línia vertical (|) corresponent al codi U+007C. La línia obliqua s'insereix quan, a les notes a peu de pàgina o en una citació breu, es volen assenyalar els finals de ratlla per a una transcripció diplomàtica; si el que es vol assenyalar és un nou paràgraf, se'n posaran dues (//).

És natural que, en una revista especialitzada com la nostra, que dona per coneguda molta informació específica sobre Maragall i el seu període, es creï a poc a poc una mena de sociolecte format per tecnicismes i mots lligats a l'autor o al debat que ha provocat: fórmules com la «paraula viva» o el «talcomragisme» no necessiten, en principi, cap indicador gràfic que les evidencii –excepte en el cas que, com aquí, siguin tractats com a termes metalingüístics. Tanmateix, en algunes circumstàncies, és oportuna una distinció operativa per separar conceptes. Així, doncs:

– *Elogi de la poesia* va en cursiva perquè es tracta d'un volum, mentre que «Elogi de la paraula» l'escriurem en cometes. Per parlar, en canvi, del gènere literari en què Maragall desplega la seva poètica, adoptarem les formes Elogi/Elogis, en rodona i amb lletra inicial majúscula.

– El Comte Arnau és, alhora, un personatge i una fórmula antonomàstica per referir-se al macro poema que el té com a protagonista. Evitarem d'escriure'l en cursiva i parlarem, més aviat, de la sèrie, el conjunt etc. del Comte Arnau (o de l'Arnau).

Normes de referència per a les citacions

A partir del número 8, la revista *Haidé. Estudis maragallians* ha incorporat i fa servir el model adaptat del *New MLA Style* tal com es presenta en la novena edició de l'*MLA Handbook* (n'hi ha una mostra reduïda a style.mla.org). Se n'il·lustren a continuació, amb un seguit d'exemples, les línies essencials.

Exemples de citacions dins el text

Quan l'autor apareix en la frase:

Així, doncs, Škrabec ha afirmat que «l'obertura interpretativa que autoritza les lectures més personals i intransferibles no és, però, innocent» (426).

Si en el text s'esmenta una sola obra de l'autor:

Així, doncs, caldrà acceptar que «l'obertura interpretativa que autoritza les lectures més personals i intransferibles no és, però, innocent» (Škrabec 426).

Si en el text s'esmenta més d'una obra del mateix autor:

Així, doncs, caldrà acceptar que «l'obertura interpretativa que autoritza les lectures més personals i intransferibles no és, però, innocent» (Škrabec, «L'escut» 426).

Quan se cita un text escrit per dos autors:

«L'estudi de fonts, antigues i modernes, per a la Nausica de Maragall, és una tasca que podem considerar completa» (Grau i Homar 11).

Quan hi ha tres o més autors:

Segons Carbó i al. (5), «el fil irònic recorre i identifica la contemporaneïtat».

Quan la referència va a unes pàgines sense un ordre precís, evitem la fórmula «passim»:

Aquesta idea de modernitat ja ha estat explicada per Calinescu (40+) i Bauman (*Els reptes* 11+).

En el text sagnat, la referència entre parèntesis es posarà després del punt final de la citació:

S'adapta la lletra de *L'Empordà* als compassos de *Records de ma terra*? Sí poc o molt, no ho podria dir; la veritat és que la troballa per a mi és tan recent a l'hora de transcriure-ho, que no tinc altra possibilitat que remarcar-ne ara la coincidència del fet descrit, amb la natural tendència en Maragall, que els versos brollin d'una atractiva deu sonora. (Mainar 9)

Bibliografia final

Llibres:

Abrams, D. Sam. *Llegir Maragall, ara*. Proa, 2010.

Maragall, Joan. *Obres Completes* [OC]. Selecta, vol. I-II, 1981.

— *Poesia completa*, ed. de Glòria Casals i Lluís Quintana. Ed. 62, 2010.

— *Poesia i teatre* [PT], ed. crítica d'Ignasi Moreta i Lluís Quintana. *Obres completes*, vol. I. Ed. 62, 2020.

— *Prosa* [Pr], ed. crítica de Lluís Quintana Trias i Ignasi Moreta, toms 1-3. *Obres completes*, vol. II-IV. Ed. 62, 2024.

Si hi ha dos autors:

Simbor, Vicent i Ferran Carbó. *Literatura actual al País Valencià*. Institut Universitari de Filologia Valenciana / Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1993.

A partir de tres autors:

Quintana, Lluís, Jordi Castellanos, Susanna Rafart i Pere Ballart. *Maragall, alguns poemes: lectura i comentaris d'autor*. Biblioteca de Catalunya, 2008.

Carbó, Ferran, Carme Gregori i Ramon X. Rosselló. «Pròleg». *La ironia en les literatures occidentals des de l'inici de segle fins a 1939*. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2016, p. 5-8.

Tal com assenyala el manual de l'MLA es fa cada cop menys important posar el lloc de publicació; tanmateix, en cas que es vulgui indicar, l'integrarem de la manera següent:

Allegra, Giovanni. *Il regno interiore. Premesse e sembianzi del modernismo in Spagna*. Milà, Jaca Book, 1982.

Si hom vol especificar la data de l'edició original (i, si escau, l'editorial i la ciutat):

Marfany, Joan Lluís. *Aspectes del Modernisme*. 1975. Curial, 1984, p. 53.

Terry, Arthur. *La poesia de Joan Maragall*. Barcino, 1963. 2a ed., Quaderns Crema, 2000.

Llibres traduïts:

Maragall, Joan. *Elògiu de sa paraula. Elògiu de sa poesia*. Trad. de Giagu Leda. Logosardigna, 2014-2015.

Si hom vol ressaltar el nom del traductor:

Coman, Nicolae, trad. *Excelsior [Visions & Cants]*, de Joan Maragall. Bucarest, Meronia, 2011.

Capítols o parts de llibres:

Jaumà, Josep M. «Lectures del "Cant espiritual" de Joan Maragall». *Les idees religioses de Joan Maragall*, coord. per Pere Lluís Font. Fundació Joan Maragall / Cruïlla, 2012, p. 145-161.

Garcés, Tomàs. «El silenci d'Haydé». *Sobre Salvat-Papasseit i altres escrits*. Barcelona, Selecta, 1972. Nova edició, *Prosa completa II*, a cura d'Àlex Susanna. Columna, 1991, p. 234-254.

Introduccions, prefacis, etc.:

Casals, Glòria. «Introducció». *Cartes del desig*, de Joan Maragall i Clara Noble. Edicions de la Ela Geminada, 2011, p. 9-53.

Julià, Lluïsa. «Caterina Albert / Víctor Català». *De foc i de sang*, de Víctor Català. Club Editor, 2017, p. 211-224.

S'evitaran sempre les sigles AA.VV. o DD.AA.:

Škrabec, Simona. «L'escut brillant de l'èpica. Faust de Goethe i El comte Arnau de Maragall». *En el batec del temps*, d'Oriol Izquierdo et al., Institució de les Lletres Catalanes, 2012, p. 401-433.

Articles de revistes:

Anglada, Maria Àngels. «La princesa Nausica: d'Homer a Maragall». *Auriga*, núm. 5, abril 1992, p. 2-3.

Moreta, Ignasi. «Enllà, de Maragall: invitació a una (re)lectura». *Revista de Catalunya*, núm. 215, març 2006, p. 3-6.

Documentació d'arxiu:

Biblioteca de Catalunya, Fons personal de Joan Maragall i Gorina.

Perés, Ramon D. Carta a Joan Maragall, 10 des 1909. Biblioteca de Catalunya, Fons personal de Joan Maragall i Gorina, mrgll-Mss. 3-73-12, mdc.csuc.cat/cdm/ref/collection/epistolari/id/5448. Consulta: 10 feb 2018.

Documentació digital:

Viñolas Esteva, Josep Maria. *Devoció a la Mare de Déu de Núria*. 2013, algunsgoigs.blogspot.com/2013/08/devocio-la-mare-de-deu-de-nuria.html. Consulta: 25 març 2019.

Puppo, Ronald. «Joan Maragall: moments d'il·luminació en les vivències clau individual i col·lectiva». *Anuari Verdager*, núm. 26, abr-set 2018, p. 139-146, <https://doi.org/10.34810/anuariverdager.2018.26.348611>. Consulta: 13 ago 2020.